

IK HEB DE DEUR VAN MIJN GEDACHTEHUISJE OPEN GEKREGEN!

Ik had niet gedacht dat het zo moeilijk zou zijn om een door mij gemaakt slot te openen.

Het lukt me bijna niet. Maar uiteindelijk klikt de deur open.

De zenuwen gieren door mijn keel. Ik sta op het punt om mijn eigen huisje te ontdekken.

Voor mijn ogen ontstaan de muren van het bouwsel. Mijn deur geeft toegang tot een oude fabriek die is omgebouwd tot appartementen, die je kunt bereiken met een grote oude lift die vroeger voor vracht werd gebruikt. De muren zijn van rode baksteen, het ruikt naar pas gewassen kleren. Ik ben blij verrast met mijn huis. Ik houd wel van huizen op het platteland, maar alleen om er op bezoek te gaan, ik zou er nooit in willen wonen. Links op de gevel staat enorme, kleurige graffiti.

'Niet slecht.'

Ik kijk Betty verbaasd aan. Ze heeft het niet over het huis, maar over de veiligheidssloten die ik op de deur heb gemaakt.

'Als je er nog een klein beetje aan werkt, zijn ze in orde. Nu zijn ze nog niet honderd procent veilig.'

Ze heeft niet gezegd dat ze goed zijn, dat zou te veel gevraagd zijn. Ze heeft niet gezegd dat ik enorm mijn best heb gedaan en dat ze behalve moeilijk te ontcijferen ook nog eens mooi zijn. Nee, dat heeft ze allemaal niet gezegd. 'In orde' zei ze. Vreselijk, ze is gewoon vreselijk.

'Lia, kan ik gaan?'

Ja, natuurlijk kan ze gaan. ('Graag!' zou ik eigenlijk willen zeggen.)
Betty blijft staan.

'Je wilt toch niet dat ik door dezelfde deur vertrek als waardoor ik ben binnengekomen?'

O ja, natuurlijk, de hoofdpijn. Dat was ik even vergeten. Als ze door dezelfde deur weggaat als waar ze door is binnengekomen, krijgt ze straks die vreselijke hoofdpijn. Het idee staat me bijna wel aan. Ik heb geen zin om samen met haar voor het eerst mijn huisje binnen te gaan. Maar als ik haar naar de uitgang moet brengen... zal ze met me mee moeten...

Betty lijkt nu echt boos te worden.

Ik laat haar nog even wachten, maar uiteindelijk mag ze binnenkomen. Zo gemeen ben ik nou ook weer niet.

Maar Betty is hier al eens geweest.

'Ik ga, Lia. Ik laat je even alleen. Maar doe wel al je deuren op slot.'

En ze loopt resoluut naar een deur achter in de ruimte. En alsof dat nog niet erg genoeg is, zegt ze, terwijl ze naar een plek aan de rechterkant wijst, die ik niet kan zien:

'En doe daar ook nog even een slot op, Lia. De hele wereld hoeft toch niet te weten hoe het zit met jou en Jacob.'

Ik kijk waar ze naar wijst en ik kan wel door de grond gaan van schaamte als ik ontelbare afbeeldingen van Jacob vanuit allerlei hoeken zie.

Betty maakt me razend, maar het gevoel dat ik alleen achterblijf is erger.

Als ik weer alleen ben, loop ik het gebouw door. Elke verdieping is een open ruimte.

De appartementen hebben geen binnenmuren, dus als je op een van de verdiepingen uit de lift stapt, zie je alles. Nou ja, niet alles, want op de bovenste en de onderste verdieping zitten uitschuifbare trappen achter de oude planken die het dak en de vloer bedekken. Er komt geen einde aan het landschap dat je door de grote ramen ziet: honderden schoorstenen van verschillende afmetingen vormen de omgeving waarover je uitkijkt. Het zijn schoorstenen van glas die het licht zo filteren dat de kleuren steeds veranderen, afhankelijk van het tijdstip. Het landschap is magisch maar ook echt.

Ik ga naar de kelder en kijk even rond in de hal met de deuren.

De mooie, zwarte deur van Jacob bevindt zich naast die van mij. Aan de andere kant van mijn deur is een keurig nette hemelsblauwe deur, die eerlijkheid en vriendelijkheid uitstraalt. Die moet van mijn oom zijn, daar ben ik zeker van. En hoewel ik haar niet mag, is daar ook de kauwgumroze deur van Betty. Dan zijn er nog twee wazige deuren, van verdwenen deuropeners. Ik heb geen idee waarom, zo goed kende ik Andrew niet. Ze zijn verder weg, maar ze zijn er wel. En ik moet ervan huilen.

Gelukkig ben ik alleen in mijn huisje.

En hoewel het mijn huis is, raak ik de weg kwijt. Ik verdwaal.

648210504765638369701978364554637380819
382246464636475819101068374645367798190
121219787437191619583645374839101398374
255274398501061918973645383910394781615
143264050376578395847368517983945194304
839201534819673648360304765638359501958
364254637385849183746464636973819101078
37424536479819019101998743719319583645
375269101469837465537639860107191897364
538294019378162222226405037151839584736
151248394519420483942153484947364834080
47622222222298836455263738687938374646
46361758191010583746253657581901910195
874371971958364537525910159837465537539
85010519185736453239505957816151437640
503755583958473625175839451945048395015
34859573648350204765638359501958364554
637385859583726464636575819101058374645
36575819019121958743719141958364537585
910145983742553753985010519185736453839
505957816152437640540375558395847365517
58394519452222222222222222298350504765
63835950195836455463732585958374646463
657581910105837464536275819019101958743
719019583645375859102598374655375398501
051918573645383950525781615143764050375
558395847365517583245122222239501534859
573648350504765638259201958324554637385
859583746464636575212101058372645365758
190191019587437194225836453752591014598
374655375398501051218573645382950595781
615143764054037555829584736521758394519
450483950153485957362835050276563835950
195836455463738585958222222463657581910

